

Komatálat hoztam...

EGYSZERŰ GESZTUSNAK INDULT, közösségteremtő erő lett belőle. Pedig a garancstetői asszonyok nem tettek mást, mint hogy felelevenítették egy régi hagyományt: a komatálazást.

Nulláról kezdték, hiszen alig tíz évvel ezelőtt nemhogy közösség, még ember se nagyon élt erre-felé. A Pest megyei Piliscsabához tartozó területen 2000-ben kezdtek parcellázni, s a Pilis gyönyörű lankái az ország minden részéről vonzották a fiatalokat. Gomba mód szaporodtak a házak, s szülők, gyerekek, testvérek, barátok hívták egymást: gyertek, érdemes itt élni. Ma már több mint száz ház alkotja a lakóközösséget.

A népszaporulattal sem volt gond, főként a harmincas éveikben járó házaspárok költöztek ide. Még alig vakolták be az első házakat, a „telepesek” összeruccantak egy közös szalonnasütésre. – Meglepve tapasztaltuk, hogy milyen sok a gyerek – idézi föl a kezdeteket *Róbert Nóra*, aki igazi motorja a garancstetői civil kezdeményezéseknek. Három fiúval büszkélked-

het, s emlékszik rá, mennyire nehezek voltak az első napok, amikor kismamaként hazatért a kórházból. – Eszembe jutott, milyen jó volna tehermentesíteni azokat a családokat, ahová újszülött érkezik. Így jött a komatálazás az életünkbe. A lelkesedés töretlen, pontos a „kimitatásunk”, ki mikor szül – mondja, miközben a teraszról az idilli környezetet csodáljuk.

Az adminisztrációt egy másik anyuka, a kétgyermekes *Bisztriczky Fruzsina* vezeti. – Nagyon körültekintőnek kell lenni, nem árt kipuhatólni, milyen ételleket szeret vagy nem szeret a család. Előfordult, hogy lisztérzékeny anyukának kellett főzni, nem lehetett hibázni. Egyszer nem találtam a fűzetemet, amibe mindent fölírok, s éppen akkor három kismama szült egyszerre. Volt némi galiba, hogy ki milyen ételt kedvel és mi az, amire

MA NEKEM, HOLNAP NEKED

Óriási öröm a baba érkezése, ugyanakkor gondot is jelent, ki látja el a még gyengélkedő kismamát, ki gondoskodik a családról, míg az anyuka talpra nem áll. Hajdan az első komatálat az újszülött keresztanyja küldte, majd követték a rokonok, szomszédok, barátok. A menüből nem hiányozhatott a marha- vagy csirkehúsleves, a sült hús. Ha a gyermek fiú volt, kakastól, ha lány, akkor tyúkból készült a pecsenye. Böjt idején lábatlan tyúkot, vagyis tojásétel küldtek. Az ételsort a tésztafélék – fánk, kalácsok, lepények, rétesek – zárták. Az ételleket szépen díszített edényekben, gazdagon hímzett terítővel takarva adták át. Ezek az edények aztán a gyermekágyas asszony házában a dízhelyre kerültek. A komatálak útját az egész falu figyelemmel kísérte, általában mindenki tudta, hogy kit mikor és mivel tartottak jól. A szívességet illetl viszonzni: a jó falatok küldője biztosra vehette, hogy szükség esetén őt sem hagyja cserben a közösség.

rá sem bír nézni, de aztán szerencsére sikerült mindenkinek a kedvében járni – teszi hozzá a lányos anyuka. – Azzal is jó tisztában lennünk, ki mit visz a komatálban, mert ha napokon át húslevesrel és lekváros buktával traktáljuk a családot, elmehet a kedvük a következő gyermek vállalásától. Az apukák különösen élvezik ezt a két-három hetes időszakot, hiszen új és új ízekkel találkozhatnak. Elégedettségüket mi sem jelzi jobban, mint hogy a legtöbben erős házsnak indulnak.

Azért itt sem csak a felhőtlen örömről szól az élet, a garancstetői asszonyközösséget párszor már megmérgette az élet. Néhány évvel ezelőtt szinte egy időben szült két anyuka. Egyikük agyvérzést kapott, a másikat pedig az ikerterhességéből az egyik baba Down-kórral jött a világra. Három hónapnál is tovább párhuzamosan komatálaztak a két családnak, egyetlen nap sem maradt ki. – Akkor éltük meg, hogy minden túlmutat a fizikai hasznon, nagyon nehéz helyzetekben kölcsönösen tudunk segíteni egymásnak – mondja *Róbert Nóra*.

A „gyümölcsek” összefogtak, nem álltak meg a komatálazással. Játzóteret szeretnék volna a gyerekeknek, ezért mindenki befizetett valamennyi pénzt a közösbe, a szorgos apukák pedig megépítették. A Piliscsaba-Garancstetői Erdékvédelmi Közhasznú Egyesület megalapítása is sokat lendített a dologon, már tudtak pályázni. Így készült el a focipálya, a felpüvésztér, majd következett a fásítás és a virágültetés időszaka. Évente van szemétszedő akció, kicsik és nagyok közösen szedik a környezetiüket. Az alulról jövő kezdeményezések hatalmas hozadékai, hogy a gyerekek már előre nőnek bele. Emellett a garancstetőiek adományokat gyűjtöttek a vírusoszap-károsultaknak, sőt a karácsonyi cipősdoboz-akciók idején is az élen járnak.

Nem akartak mást, mint otthonra lelni Garancstetőn. Sikerült.

Böczö Henriett

NÉMETH ANDRÁS PÉTER FELVÉTELE

A moziban bámulva szép és romantikus volt, a hatvanas évek szabad életérzését fejezte ki.

Mezítláb a parkban

– figyelmeztet, s miképpen találja a helyzetet. A lában sportcipő, kesztyű viselés, de jó látni, a szoci-